

bude rozhodujúce len jedno: Ku komu patrím ja? K zachráneným, alebo k zatrateným?

Ježiš Kristus príde znenazdajky a neočakávane. „Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka“ (Mat 24,27). Osláveného Krista budú zrazu a v ten istý čas vidieť na celej Zemi. V ktorej časti dňa sa to stane? Odpoveď nájdeme v Evanjeliu podľa Lukáša 17,34: **„V tú noc budú dvaja na jednom lôžku; jeden bude vzatý, druhý ostane.“** O dva verše ďalej hovorí: **„Dvaja budú na poli** (denná si-tu-čia); **jeden bude vzatý, druhý ostane.“** Neviem, či K. Kolumbus, objaviteľ Ameriky, poznal Bibliu. Mohol uvažovať podobne: Keď sa príchod Ježiša Krista stane v okamihu, a Biblia píše, že naraz bude deň aj noc, tak to je možné len na guli. Keď teda plachtím na západ, predsa dorazím na východ. Je zaujímavé, že evanjelista Lukáš písal tieto slová v tom čase, keď ľudia ešte ani netušili, že Zem je guľatá.

Dva hore uvedené texty poukazujú aj na niečo iné, tiež dôležité. Návrat Pána Ježiša rozdelí ľudstvo na dve skupiny. Oddelia sa prijatí a zavrnutí, nasledovníci Pána Ježiša a tí, ktorí Ho zavrhlí. Dostali sme sa k základnému problému ľudstva. Vtedy bude dôležité len jedno: Patrím k zachráneným, alebo k zatrateným?

Už si sa rozhodol?

Boh stvoril každého človeka ako jedinečnú osobnosť a každý z nás disponuje slobodnou vôľou. (Aj) Tým sa líšime od zvierat. Slobodná vôľa umožňuje, že sa vzdalujeme od Boha, alebo sa k Nemu blížime. Boh urobil všetko preto, aby zástupnou smrťou Ježiša Krista otvoril pre nás cestu do neba. Biblia upozorňuje, že každý nevstúpil na cestu spasenia. Čo by ešte mohol urobiť Boh v tejto záležitosti? Keby zobral našu slobodnú vôľu, okradol by práve našu osobnosť, stali by sme sa strojmi, bábkami, ktoré by odohrali len pre nich určenú úlohu. Dôležitou časťou našej osobnosti je vôľa, už tu na Zemi a raz aj v nebi. Preto naše miesto vo večnosti záleží od terajšieho rozhodnutia.

Už si pripravený na tento prichádzajúci deň? V podobenstve o desiatich pannách poukázal Pán Ježiš na to, aké je dôležité, aby bol človek pripravený. Všetkých desať panien bolo

veriacich. Pevne verili, že sa uskutoční svadobná hostina, ale všetky sa nepripravili dôsledne. Päť z nich si nezobralo dostatok oleja v lampáši, ak by ženích meškal. Preto sa do cieľa dostalo len druhých päť. Tým, ktoré neboli pripravené, ženích povedal: **„...nepoznáť vás!“** (Mat 25,12). Stratili tým večné spasenie. Evanjelista H. Kemmer povedal: „Aj ukolísaný do spánku sa môžeš dostať do pekla.“ Tí „veriaci“, ktorí len prikývnu na biblické pravdy a nepresadia ich v osobnom živote, riskujú svoj večný život.

Všetky tri – alebo ani jedno

Väčšina ľudí rada oslavuje rok čo rok v jasiach ležiaceho Ježiška. Ale to je všetko. Vianočné jasle, golgotský kríž a koruna patria k sebe. Nerozlučnou časťou pozemského života Pána Ježiša sú jasle - stal sa človekom; utrpenie kríža a víťazstvo vzkriesenia; a pri Jeho návrate koruna slávy. To bol Boží „plán vyslobodenia“ od začiatku, aby zachránil ľudstvo od následkov prvej katastrofy. Konečná katastrofa, ktorú okúsia ľudia bez Ježiša Krista, bude peklo. Žiaľ, vyžiada si oveľa viac ľudských životov ako všetky doterajšie katastrofy - a tomu odlúčeniu (smrti) nebude konca, potrvá večne! Na každé Vianoce sa nás Boh pýta: prijmeš dar jasiel, kríža a korunu? V úprimnej modlitbe odpovedz teraz na túto ponuku áno, a s vďačnosťou prijmi Bohom ponúkané odpustenie hriechov v obeti Ježiša Krista. Modlitba môže znieť aj takto:

„Pane Ježišu, dnes som čítal, že pre Tvoju obeť sa dostanem do neba. Rád by som tam bol s Tebou. Preto Ťa

prosím, zachráň ma od pekla, kam by som sa dostal pre svoje hriechy. Odpusť mi! Z celého srdca ďakujem, že ma tak veľmi miluješ, že si aj za mňa zomrel na kríži na Golgote a strpel si odplatu za moje viny. Ty poznáš každý môj hriech, vedomý, ale aj tie, ktoré som už dávno zabudol. Všetko úprimne ľutujem. Ďakujem, že si hotový mi odpustiť. Poznáš každé chvenie môjho srdca. Pred Tebou je môj život ako otvorená kniha. Prosím, vstúp do môjho srdca a stvor mi nové srdce! Pomôž, aby som skoncoval so všetkým, čo nie je správne v Tvojich očiach, obdaruj ma novým životom a myslením, ktoré sú podľa Tvojej vôle a sú Ti pre radosť. Prosím, otvor moju myseľ, aby som pochopil Tvoj odkaz z Biblie! Pomôž, aby som vnímal, čo mi chceš povedať a daruj mi ochotné a poslušné srdce, aby som robil to, čo sa Tebe páči. Ty buď odteraz Pánom a Kráľom môjho života. Chcem Ťa nasledovať. Prosím, ukazuj mi cestu, po ktorej mám ísť v každej oblasti života. Ďakujem, Pane Ježišu Kriste, že si zomrel za mňa, ďakujem, že pre Tvoje zásluhy môžem byť teraz Božím dieťaťom. Ďakujem, že raz budem večne s Tebou v nebi. Amen.“

Dr. Ing. Werner Gitt prof.

Kontaktná adresa na Slovensku:

Misijná spoločnosť evanjelia Ježiša Krista
ul. Púpavová 4, 841 04 Bratislava
www.msejk.sk; e-mail: msejk@stonline.sk

Pôvodný názov: Krippe, Kreuz und Krone
Domovská stránka autora: www.wernergitt.de
Grafika obálky: Elise Christian

Bruderhand-Medien; Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Homepage: bruderhand.de; E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 122-31 – Slowakisch/Slovak – 2nd edition 2019

Werner Gitt

Jasle, kríž a koruna

Útočisko v ťažkých časoch (katastrof)

Na celom svete pustošia nové a nové katastrofy. Pôsobením ničivých vln cunami zahynulo na Vianoce roku 2004 160 000 ľudí. V roku 1912 potopením Titanicu vo vlnách Atlantiku zomrelo 1522 ľudí. Druhá svetová vojna si vyžiadala 50 miliónov mŕtvych. Prečo sa to deje? Prvá katastrofa, tá najstaršia v dejinách sa udiala v Rajskej záhrade. Bol to veľký pád do hriechu (vid' 1.Mojž 3). Táto katastrofa bola základom všetkých ostatných. Hriech odlúčil človeka od Boha, a bez Neho sa rútime do víru najväčších katastrof. Keby sa do neba dostal čo len jediný hriech, potom by sa aj tam rozmnožilo utrpenie, a to Boh nechce.

Božie milujúce srdce sa div neroztrhne: tí, ktorých stvoril a miluje, sa odvrátili od Neho. Tým si vlastne zaistili cestovný lístok do večného zahynutia. Aké strašné! „Proti smrti nieto lieku,“ hovorí jedno porekadlo. Snáď ani sám Boh nemá proti nej protilátku? Ale predsa!

Božie vyslobodenie: poslal svojho Syna

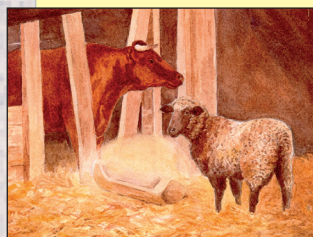
Boh mal už v Raji hotový plán záchrany, aj keď zostal na čas skrytý. Hneď po páde do hriechu povedal takto: „**Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť**“ (1.Mojž 3,15). V Starom zákone Boh vyriekol ešte mnohé iné prorocké slová o prichádzajúcom Spasiteľovi, ako napríklad:

- **Vyjde hviezda z Jáкова, povstane žezlo** (žezlo = znamenie moci) **z Izraela** (4.Mojž 24,17).
- **A ty, Betlehem Efrata, hoci si najmenší medzi ľudskými čel'adami, z teba mi vyjde ten, ktorý bude vládcom v Izraeli** (Mich 5,1).

Poslednú takúto správu sprostredkoval anjel, keď oznámil Jozefovi, že sa narodí dieťa: ...Neboj sa prijať Máriu za ženu, ...porodí syna a daš Mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov (Mat 1,20-21).

Na javisku dejín si mnohí získali slávne mená: cisári, králi, guruovia, čarodejníci, básnici, filozofi, dobrí aj zlí. Ale kým neprišli prvé Vianoce, ľudia ešte nikdy nevideli Boha na svete. Dieťa ležiace v jaslach nebolo takým Bohom, akého si predstavovali Gréci na Olympe. On je jediný, ktorý mohol povedať o sebe: „**Ja som Stvoriteľ, skrze ktorého vzniklo všetko**“ (vid' Ján 1,1-3). „**Ja som cesta, pravda i život**“ (Ján 14,6). „**Ja som dobrý pastier**“ (Ján 10,11). „**Ja som dvere**“ /do nebies/ (Ján 10,9).

Ako prišiel Ježiš na tento svet? Neprišiel s veľkou pompéznosťou, oslavou a za zvukov fanfár. Neprišiel ani v sprievode vojska. Nie, Boh si vyvolil v Izraelovi pannu, ktorá našla milosť v Jeho očiach, Máriu, aby priviedla na svet Jeho Syna.

Toto prekvapilo aj Židov, keď v ich ušiach zneli prorocké slová o Mesiášovi, napríklad: „**...tvoj kráľ prichádza...**“ (Zach 9,9), alebo: „**...rozdrví a zničí všetky tie kráľovstvá a bude trvať na veky...**“ (Dan 2,44). Židia nečakali dieťa ležiace v jaslach, ale

kráľa s pevnou rukou, ktorý vystúpi s veľkou mocou a vyženie Rimanov z Izraela; ktorý v Jeruzaleme postaví kráľovský trón a veľkňazov a zákoníkov vymenuje za ministrov.

Ježiš však takto neprišiel, preto ho Židia odmietli. Neprijali to, že sa musí narodiť ako dieťa.

„**Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný...**“ (Iz 9,5) Od jediného činu závisí, či večnosť strávime v nebi alebo v pekle. Od toho, či uveríme v Neho. Tri slová určujú Mesiáša:

- **Jasle** (symbolizujú príchod Pána Ježiša na svet)
- **Kríž** (symbolizuje naše spasenie, ktoré Pán Ježiš získal na kríži)
- **Koruna** (nám pripomína slávu Ježiša Krista, keď sa ako Kráľ vráti v sláve).

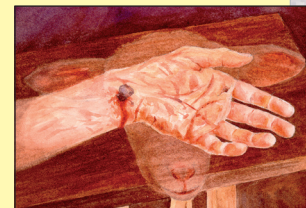
Bez jasiel by nebol mohol byť kríž. Bez kríža by nebola koruna. Bez jasiel a kríža, by pre nás nebolo prístupné nebo. Preto boli prvé Vianoce.

Prečo kríž pohoršuje?

Kritici kresťanskej viery sa vždy pýtajú: Prečo bola potrebná tá brutálna smrť na kríži? >Vo vašej viere sa točí všetko okolo šibenice. Nemohol Boh vymyslieť niečo lepšie, aby napravil náš vzťah s Ním. Prečo bolo treba cestu zmierenia vydláždiť bolesťou, prúdom slz a smútkom? Nemohlo sa to všetko udiat šetrnejšie, estetickjšie a vznešenejšie? Nemohol Boh jednoducho prižmúriť oči nad našou ľudskou nedostatočnosťou?< Otázky typu „prečo“ vedú do slepej uličky, lebo hriech deklarujú ako niečo nevinné. Zdá sa mi, že je to veľká bieda našej doby. Len z kríža postavenom na Golgote môžeme čítať všetko, čo nenájdeme ani v jednej z kníh mysliteľov a filozofov.

- Kríž totiž ukáže, akú priepasť spôsobil hriech medzi Bohom a človekom. Jej hĺbka je taká nezmerateľná, že peklo sa stalo jej následkom (vid' Mat 25,46).
- Len kríž dáva ozajstnú odpoveď na to, ako ďaleko zašiel Boh v láske voči nám. Tak ďaleko, že dal svojho najmilšieho Syna, dal z milujúceho srdca.
- Kríž Ježiša Krista je Božím najhlbším sklonením sa k nám. Stvoriteľ vesmíru a života sa bez odporu nechal ukrižovať ako zločinec. Takú cenu zaplatil za hriech. „**...kto pride ku mne, nevyžením ho von**“ (Jn 6,37). Ale aj to je pravda, že kto nepríde k Nemu bude zatratený a to pre večnosť!
- Kríž znamená aj to, že každý ľudský pokus o záchranu je zbytočný. Preto Pán Ježiš mohol vyhlásiť, vylúčiac každú inú možnosť: „**Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa**“ (Jn 14,6).
- Ponuky všetkých náboženstiev sú len púštnou fatamorgánou popri kríži Ježiša Krista.

Odkaz vianočných jaslí a golgotského kríža je zachraňujúca a oslobodzujúca správa: „**Lebo Syn človeka prišiel spasit', čo (by) zahynulo**“ (Mat 18,11).

Ježiš Kristus sa vráti

Ježiš Kristus sa vráti na tento svet - už nie ako dieťa, ale ako Kráľ, ako Sudca a Vládca tohto sveta. V Evanjeliu podľa Matúša (24,30) môžeme čítať, ako opísal Ježiš túto udalosť: „**A vtedy sa zjaví znamenie Syna človeka na nebi, všetky kmene zeme budú vtedy nariekať a uzrú Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou.**“

Aký veľký dôvod pre radosť! Zjaví sa Stvoriteľ sveta. Príde Záchranca sveta. Prečo potom čítame v Knihe zjavení 1,7: „**Uvidí Ho každé oko, aj tí, čo Ho prebodli. Nariekať budú nad Ním všetky národy zeme.**“ Prečo budú volať veľkí i malí na hory a skaly: „**Padnite na nás a skryte nás pred tvárou Sediaceho na tróne a pred hnevom Baránkovým**“ (Zj 6,16). Lebo počas života síce mnohí počuli, že by sa mali rozhodnúť pre život s Ježišom Kristom, ale Ho odmietli! Vtedy budú stratení a nebudú to môcť už nijako zmeniť. Už bude príliš neskoro! Preto budú žalostiť a nariekať!

Väčšina ľudí si zvolila širokú cestu, cestu bez Ježiša. Na nej je bohatý výber zábav. Odstrašujúcim príkladom je americká herečka Shirley MacLaine. Žije na farme so svojim psom menom Terry. Vyhlásila: „Môj pes je reinkarnáciou egyptského Boha - tvarom psa menom Anubis. Terry a ja sme už mali aspoň jeden spoločný život. Teraz nás život znovu spojil.“

Ježiš Kristus sa vráti tak, že ho uvidí každý človek. „Ajhľa, prichádza v oblakoch!Uvidí Ho každé oko, aj tí, čo Ho prebodli“ (Zj 1,7). Keď 20. júla 1969 Neil A. Armstrong ako prvý človek vystúpil na Mesiac, 500 miliónov ľudí sledovalo jeho kroky prostredníctvom televíznej obrazovky. Dňa 6. septembra 1997 sledovalo pohreb princeznej Diany prostredníctvom televízie 2,5 miliardy ľudí, takmer štvrtina obyvateľstva sveta. Preto sa spomína ako prvý globálny pohreb sveta.

V deň príchodu Pána Ježiša nebudú treba kamery, Jeho príchodu sa chtiac-nechtiac zúčastnia všetci ľudia. Každý Ho uvidí, nielen vtedy žijúce národy, ale každý dovtedy žijúci človek. Bude tam každý, aj ten, kto číta tieto riadky. Vtedy